



Ευρωπαϊκή Ένωση  
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο



ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ  
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ  
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης



ΕΣΠΑ  
2007-2013  
πρόγραμμα για την ανάπτυξη  
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- f. 93<sup>v</sup> Ὁ ἐμὸς πατὴρ μου γέγονεν αὐθέντης Ἀρμενίας,  
τῆς χώρας | ταύτης ὄνομα καλεῖται Λιταβία.  
Γονεῖς ἐμοῦ τοῦ δυστυχοῦς πρῶτοι τῆς χώρας ταύτης,  
τοῦ δὲ πατρός μου ὁ ἀδελφὸς ρήγας τῆς Ἀρμενίας.
- 2410 Εἶχεν πολλὰ παράξενην ὁ ρήγας θυγατέραν,  
αἰσθητικὴν, προσεκτικὴν, πάνυ ὠραιωμένην·  
ἄνδραν τὴν ἐπροσήφεραν ἐκ χώρας τῆς Περσίδος.  
Πόθος εἰς τὴν καρδίᾳ μου τῆς κόρης μὲ ἐπροσηλθε  
καὶ ἐτρώγετο ἡ καρδίᾳ μου, ἔφθειρα τὴν ζωὴ μου,
- 2415 τὸν νοῦ μου ἐκατέφθειρα καὶ τὴν ψυχὴ μου ἐχάσα.  
Καὶ τὸν καιρὸν ἐγύρευα καὶ ἐπάντεχα τὴν ὥραν·  
ὁ Πέρσος ἐταξίδευσεν μακρὰ ἐκ τὴν Λιταβία,  
ἔτυχεν ἔλειπεν καιρὸν, χρόνον νὰ πῶ καὶ πλέον.
- f. 94<sup>f</sup> Τὴν κόρην ἐφάνερωσα τὸν πόνον τῆς ψυχῆς μου, |  
2420 εἶπα τὴν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πόνους μεγάλους πάσχω.  
Ἦκουσεν ἡ παράξενος καὶ ἐσυνεπόνεσέ με,  
ἔπασχεν τὰς κακώσεις μου, τὰς θλίψεις μου ἐλυπᾶτον,  
κατένευσεν εἰς ἔρωταν καὶ αὐτὴ τὸν ἐδικό μου.  
Λοιπὸν τὰ πάντα ἔμαθεν αὐθέντης ὁ πατὴρ μου,  
2425 τὸν πόθον καὶ τὸν ἔρωτα τὸν εἶχα πρὸς αὐτήναν  
καὶ πάλιν ὁ πατέρας τῆς καὶ αὐτὴν ἐγνώρισέν τὴν·  
εἰς μέρος ἐνουθέτησεν ἐκείνην ὁ πατὴρ τῆς,  
μέρος ἐπαπειλήσατο ἐμὲν ὡς συγγενὴν του.  
Εἶχεν τὰς ἡ καρδίᾳ μου, φίλε, τὰς ἀπειλάς του,
- 2430 νὰ εἶπες τοὺς φοβερισμοὺς τίποτα οὐδὲν τοὺς εἶχα.  
Ἦλεγα ὅτι ἄνθρωπος νὰ αἰσθάνεται τὸν κόσμον  
ἂν οὐ πονέσῃ διὰ ἔρωταν, δι' ἀγάπην ἂν οὐ πάθῃ,  
οὐκ ἔναι ἔρου δουλευτῆς, οὐκ ἐγνωρίζει πόθον. |
- f. 94<sup>v</sup> Τί τὸ λοιπὸν ἐγίνετον, ἄκουσε νὰ θαυμάσης.



- 2435 Εἶδεν ἀδιαχώριστον τὸν ἐδικό μου πόθον  
καὶ τῆς ὠραίας τὸν ἔρωτα νὰ κεῖται εἰς ἐμένα·  
ἐκείνην μὲν ὄνειδισεν καὶ ὀργίστην ὁ πατήρ της  
καὶ λόγους δικασίματος εἶχεν καὶ νοθεσίας,  
εἶπεν πολλὰ ὄνειδιστικά πρὸς τὴν ἐξηρημένην,  
2440 ἐμὲ δὲ πέμπει καὶ κρατεῖ, σίδηρα μὲ φοραίνει,  
χερόψιν εἰς τὸν τράχηλον, καὶ εἰς φυλακὴν μὲ βάνει  
καὶ χρόνον ἕναν ἥμισυ ἤμην φυλακισμένος.  
Τότε ὁ Πέρσος ἔφτασεν, φίλε, ἐκ τὸ ταξίδιν,  
ἤκουσεν τὰ γενόμενα ὅλα κατέμαθέν τα  
2445 καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευεν καιρὸν νὰ μὲ καταφονεύση.  
Μαθάνει το ἡ παράξενος, πολλὰ στενοχωρεῖται·  
πολλὰ ἐκακοπάθησεν ὥστε νὰ μὲ ἐβγάλη  
f. 95<sup>f</sup> ἐμὲν ἀπὸ τὴν φυλακὴν | καὶ νὰ μ' ἐλευθερώση.  
Εἶπα σε τὰς ὀδύνας μου καὶ τὰ ἐστεναχωρήθην  
ὡς ἐν συνόψει καὶ κοντά, μὴ σὲ λυπήσω πλέον».

Tina Lendari (επιμ.), *Αφήγησις Λιβίστρου και Ροδάμνης (Livistros and Rodamne). The Vatican version. Critical edition with Introduction, Commentary and Index-Glossary* [Βυζαντινὴ καὶ Νεοελληνικὴ Βιβλιοθήκη, 10], MIET, Αθήνα 2007.